

Gældende formulering

§ 73. Har en skatteyder ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt den indkomstskat til staten, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat, kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat eller kirkelige afgifter, der påhviler den pågældende, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens beregnede eller godskrevne A-indkomst af, hvad der er fornødent til betaling af ydelserne med påløbne renter, tillæg og gebyrer (lønindeholdelse). Der kan dog ikke ske indeholdelse i indkomst, som er valgt beskattet efter § 48 E.

Lovforslaget

Stk. 10. I indkomstår, hvor beskatning efter stk. 1-3 er valgt, kan den skattepligtige ikke fremføre underskud til fradrag i den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst for de følgende indkomstår efter personskattelovens § 13, stk. 1 og 3, medmindre underskuddet hidrører fra erhvervsmæssig virksomhed. Hvis den skattepligtige har såvel underskud fra erhvervsmæssig virksomhed som andet underskud og samtidig har indkomst, som ikke beskattes efter stk. 1-3, fordeles denne indkomst forholdsmæssigt ved beregningen af det underskud, der kan fremføres. Er den skattepligtige gift, finder personskattelovens § 13, stk. 2 og 4, kun anvendelse på den skattepligtiges underskud ved erhvervsmæssig virksomhed i det pågældende indkomstår. Den skattepligtiges ægtefælle kan ikke fremføre underskud i videre omfang end den skattepligtige.

Stk. 11. Nettorenteudgifter m.v. omfattet af stk. 10 vedrørende gældsforpligtelser, som eksisterer i det tidsrum, hvor beskatning efter stk. 1-3 er valgt, fordeles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst over den periode, renteudgiften m.v. vedrører. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på tab på gæld omfattet af kursgevinstloven.

Stk. 12. Ligningslovens § 33 A finder ikke anvendelse for indkomst, som beskattes efter §§ 48 E og 48 F.«

4. I § 73, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »kildeskattelovens § 48 E« til: »kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F«.